

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/861/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112224999
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112224999.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa S. banka K. a.s., so sídlom v T., ul. D. XX, IČO XX XXX XXX, v konaní zastúpeného B. kanceláriou B., s.r.o., so sídlom v C., ul. C. X/A proti odporcovi Z. Z., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, trvale bytom R. R., tohto času na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníkom Z.. A. Vojtekom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín o zaplatenie 899,09 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 17C/122/2013-36 zo dňa 28. augusta 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa tento domáhal zo strany odporcu zaplatenia sumy 899,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 548,40 eur od 22.07.2009 do zaplatenia a o trovách prvostupňového konania rozhodol tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 261 ods.3 písm. d) , § 351 ods. 1, § 497, § 499, § 708, § 709 ods. 1 a § 710 Obchodného zákonníka a podľa § 1 ods. 1 a 3, § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu účastníkov s tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 28.02.2005 uzatvorili navrhovateľ a odporca písomnú zmluvu, označenú ako Zmluva o osobnom účte Axion. Z jej obsahu vyplýva, že ide o zmluvu o bežnom účte podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Na jej základe navrhovateľ zriadil dňa 28.02.2005 odporcovi osobný bežný účet č. XXXXXXXXXXXX. Súčasťou tejto zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky M. banky K., a.s.. Dňa 24.11.2006 odporca urobil písomný návrh na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte č. XXXXXXXXXXXX do výšky debetného limitu v zmysle podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach banky v platnom znení. V bode 2 tohto návrhu je uvedené, že výšku a dátum účinnosti debetného limitu banka oznámi majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky doručeného na adresu na zasielanie výpisov v zmysle Zmluvy. V bode 8 tohto návrhu je uvedené, že v prípade konkludentného prijatia návrhu zmluvy bankou v súlade s § 275 ods.4 Obchodného zákonníka, dôjde povolením čerpania debetného limitu na účte k platnému a účinnému uzatvoreniu tejto zmluvy. Prijatie návrhu zmluvy navrhovateľom na ňom, teda na predloženom listinnom dôkaze nie je. Navrhovateľ to nakoniec ani netvrdil, pretože v návrhu uviedol, že k prijatiu návrhu, uzatvoreniu zmluvy došlo konkludentne. Konkludentné prijatie návrhu (povolením čerpania debetného limitu na účte) nepreukázal žiadnym spôsobom a ohľadne tohto tvrdenia neoznačil ani žiadny dôkaz. Týmto dôkazom by v zmysle bodu 2 návrhu na uzatvorenie zmluvy malo byť písomné

oznámenie odporcovi formou výpisu z technického systému banky doručeného na adresu na zasielanie výpisov v zmysle Zmluvy (o osobnom účte). Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že pre vec rozhodujúce tvrdenie navrhovateľa o tom, že odporca uzatvoril s navrhovateľom zmluvu, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi povolené prečerpanie na osobnom účte, nebolo v konaní preukázané. Navrhovateľ nielenže nepreukázal dátum a spôsob uzatvorenia zmluvy o poskytnutí tejto služby, ale nepreukázal splnenie si povinnosti podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa tohto ustanovenia, ktoré bolo účinné v čase uzatvorenia Zmluvy, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená a o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Súd takisto uviedol, že tvrdenie navrhovateľa v návrhu na začatie konania, že na základe Zmluvy zo dňa 28.02.2005 bola odporcovi poskytnutá služba Povolené prečerpanie na osobnom účte nebolo preukázané. Na základe Zmluvy o osobnom účte Axion zo dňa 28.02.2005 bol pre odporcu zriadený iba bežný účet bez poskytnutia služby Povolené prečerpanie na osobnom účte. Ak by tomu tak bolo, návrh odporcu na uzatvorenie Zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte č. XXXXXXXXXXXX, by bol zbytočný, neúčelný, teda iracionálny. Takisto je potrebné uviesť aj to, že navrhovateľ síce predložil listinné dôkazy majúce preukazovať existenciu zmluvného záväzkového vzťahu, avšak nie úplne. Bez predloženia najmä Všeobecných obchodných podmienok M. banky K., a.s., ktoré sa vzťahujú na Zmluvu o osobnom účte Axion zo dňa 28.02.2005, nie je možné posúdiť celý obsah tohto zmluvného záväzkového vzťahu. Navrhovateľ v tejto súvislosti predložil iba nedatované Podmienky zriadenia a vedenia služby "Povolené prečerpanie na osobnom účte" Prima banky K. a.s.. Je zrejmé, že tieto podmienky nie sú Všeobecnými obchodnými podmienkami M. banky K., a.s., ktoré sa vzťahujú na Zmluvu o osobnom účte Axion. Aj keď je návrh navrhovateľa nedôvodný už len na základe tejto skutočnosti, súd považoval za potrebné nad rámec uviesť, že z listinného dôkazu založeného v spise na č.l. 7, a to výpisu číslo 7 z účtu XXXXXXXXXXXX - Z. Z. vyplýva, že na predmetnom bežnom účte odporcu, bola dňa 21.07.2009 vykonaná kreditná operácia, teda vkladová operácia v sume 548,40 eur, pričom v popise operácie je uvedené "vyrovnanie zostatku zatv. účtu". Z tohto slovného znenia popisu operácie na bankovom účte je zrejmé, že došlo k vyrovnaní debetného zostatku. Toto zistenie je v rozpore s navrhovateľom tvrdenou skutočnosťou, že odporca debetný dlh na bežnom účte neuhradil. Ak navrhovateľ preukazuje výšku peňažného dlhu odporcu týmto výpisom z účtu, je potrebné sa zaoberať všetkými tam uvedenými skutočnosťami, a teda aj touto skutočnosťou. Súd takisto považuje za potrebné uviesť, že na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov nemá súd za dostatočne dôkladne a postačujúcim spôsobom preukázané tvrdenie navrhovateľa o výške peňažného dlhu odporcu. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľom nevyplýva spôsob a história povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte odporcu. Navrhovateľ na pojednávaní, ktorého sa nezúčastnil, tieto skutočnosti neozrejmil. Odhliadnuc od vyššie uvedených dôvodov, pre ktoré súd návrh navrhovateľa zamietol, súd ďalej považoval za potrebné uviesť aj to, že navrhovateľ neuniesol v konaní ani bremeno tvrdenia ohľadne nesplnenej povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu prevyšujúcu 548,40 eur, teda sumu 350,69 eur. Z návrhu je zrejmé, že ide o sankčný úrok z omeškania, avšak nie je absolútne žiadnym spôsobom zrejmé, ako navrhovateľ dospel k takejto výške sankčného úroku z omeškania (výška úroku, doba úročenia, istina úročenia). Suma tohto sankčného úroku nevyplýva ani zo žiadnych navrhovateľom predložených listinných dôkazov. Bremeno tvrdenia rozhodných skutočností zaťažuje najmä navrhovateľa, ktorý sa domáha návrhom svojho práva, a v prípade, že ho neunesie, čo je aj prípad navrhovateľa v tomto konaní v časti návrhu, nemôže byť v konaní úspešný. Ani tento nedostatok navrhovateľ neodstránil na pojednávaní. Súd nemôže sám nahrádzať skutkové tvrdenia navrhovateľa, resp. hľadať právny dôvod (ktorý je rozhodnou skutočnosťou), od ktorého odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu. Jednak to odporuje zásade kontradiktórnosti občianskeho súdneho konania, ktorá je jedným z viacerých vyjadrení zásady rovnosti účastníkov konania, a jednak dispozičnej zásade, ktorej podstatou je, že nikto (tobôž nestranný súd) s výnimkou navrhovateľa, ktorý je tzv. dominus litis - pán sporu, nedisponuje konaním a jeho predmetom. Táto zásada je procesným vyústením autonómie vôle ako jednej zo základných zásad, ktorými sa riadia právne vzťahy v oblasti súkromného práva. Ak by tak súd urobil, tým by automaticky porušil základnú zásadu, a to zásadu jeho nestrannosti, ktorej zákonným vyjadrením je § 18 Občianskeho súdneho poriadku. Zásada rovnosti účastníkov konania stanovená v článku 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky je transformovaním zásady rovnosti občanov pred zákonom ustanovenej v článku 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil podľa § 142 ods. 1

a § 151 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odporcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva nepriznal, pretože si tento právo na náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ a uviedol, že toto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa porušil jeho práva podľa § 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv v spojení s § 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Uviedol, že dňa 28.02.2005 uzatvoril s odporcom zmluvu o osobnom účte Axion, na základe ktorej zriadil pre odporcu osobný účet. Dňa 15.07.2008 odporca požiadal o zmenu účtu na iný účet, a to rastový osobný účet. Dňa 24.11.2006 odporca podal navrhovateľovi návrh na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí služby povolené prečerpanie na osobnom účte. Odporca neskôr viackrát požiadal o prehodnotenie výšky debetného limitu, pričom žiadal o jeho zvýšenie. Všetky návrhy odporcu týkajúce sa služby povolené prečerpanie boli opatrené podpisom odporcu a boli súdu prvého stupňa predložené. Zároveň navrhovateľ predložil súdu prvého stupňa i podmienky zriadenia a vedenie služby povolené prečerpanie na osobnom účte ktoré sa na túto službu vzťahovali. Zmluva o bežnom účte patrí medzi tzv. absolútne obchody a preto ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, teda aj v prípade, ak majiteľom účtu bude fyzická osoba nepodnikateľ. V zmysle § 273 Obchodného zákonníka možno potom časť obsahu zmluvy určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Je teda zrejmé, že po splnení zákonom stanovených podmienok sa všeobecné obchodné podmienky, ktoré navrhovateľ súdu predložil stali súčasťou zmluvy a tvoria obsah zmluvy. Nakoľko odporca porušil zmluvu a všeobecné obchodné podmienky, a to tým, že jeho účet dosiahol debetný zostatok, ktorý nadobudol charakter nepovoleného debetu, navrhovateľ v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami listom zo dňa 13.07.2009 odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu príslušného debetného zostatku. Odporca však na uvedenú výzvu navrhovateľa nereagoval a príslušný debetný zostatok neuhradil. Na základe tejto skutočnosti došlo dňa 21.07.2009 k vyrovnaniu nevyrovnané výšky debetného zostatku, čo je vyjadrené vo výpise z účtu odporcu pod položkou „vyrovnanie zostatku zatv. účtu“. Ide len o účtovnú operáciu banky, ktorá bola uskutočnená za tým účelom, aby navrhovateľ mohol účet odporcu uzatvoriť. Súd prvého stupňa túto účtovnú operáciu nesprávne vyhodnotil ako úhradu odporcu. Na základe uvedeného je navrhovateľ toho názoru že má právo na zaplatenie sumy debetného zostatku vo výške 548,40 eur, ktorá suma pozostáva z vlastných výberu odporcu, z úrokov, poplatkov zabaviť výhoda, poplatkov za výpisy a iných poplatkov spojených s transakciami na účte a tiež na zaplatenie sankčného poplatku (zmluvnej pokuty) vo výške 350,69 eur v zmysle všeobecných obchodných podmienok podľa príslušného sadzovníka poplatkov. Navrhovateľ má za to, že z jeho vyjadrení a z listinných dôkazov jednoznačne vyplýva ako vznikla a z čoho pozostáva žalovaná suma. Keďže preukázal oprávnenosť svojho nároku voči odporcovi v časti istiny ako aj v časti uplatneného sankčného úroku žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami, uvedenými pod písmenami a) - f) citovaného zákonného ustanovenia. Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatňoval, vychádzajúc z jeho obsahu, dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d) /súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam/ a f) /rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci/.

Podstata navrhovateľom uplatneného odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. /súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam/ spočíva v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Za dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. sa podľa súdnej praxe považuje nesprávne právne posúdenie vecí, ktorým je mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Podrobným a dôsledným preskúmaním vecí, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania z hľadiska vyššie uplatnených odvolacích dôvodov, keďže bolo zistené, že súd prvého stupňa vychádzajúc zo správnych skutkových zistení, vec aj následne správne právne posúdil.

V preskúmvanej veci vychádzajúc z obsahu podaného návrhu, ktorý je súčasťou spisového materiálu, sa navrhovateľ domáhal zo strany odporcu zaplata sumy 899,09 eur s príslušným úrokom z omeškania na základe skutkového tvrdenia, že účastníci uzatvorili dňa 28.02.2005 zmluvu č. 4504306001, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi službu Povolené prečerpanie na osobnom účte a odporca prostredníctvom svojho účtu vykonával bezhotovostné a hotovostné platobné operácie na ľarchu osobného účtu a mohol čerpať peňažné prostriedky do výšky poskytnutého debetného limitu. Odporca počas trvania zmluvy prečerpával sumu vo výške 548,10 eur, predstavujúci nepovolený debetný zostatok. Navrhovateľ ďalej tvrdil, že v súlade so zmluvou v prípade konkludentného prijatia návrhu zmluvy o poskytovaní uvedenej služby bankou, dôjde povolením čerpania peňažných prostriedkov do výšky debetného limitu na účte k platnému a účinnému uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí služby povoleného prečerpania, pričom výšku a účinnosť debetného limitu banka oznámi majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky. V zmysle zmluvy je banka oprávnená si účtovať poplatky za poskytovanie služieb podľa Sadzobníka poplatkov a tieto účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy. Podľa navrhovateľa vzhľadom k tomu, že odporca nedoplnil zostatok na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku zvýšený o ďalšie položky stanovené v zmluve a v Sadzobníku poplatkov, dňa 21.07.2009 navrhovateľ odstúpil od zmluvy, a to z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 548,40 eur a zo sankčného úroku z omeškania vo výške 350,69 eur v súlade s výpisom z účtu z peňažného ústavu, ktorým navrhovateľ deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok toho ktorého dlžníka k rozhodujúcemu dátumu v zmysle zmluvy.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa pre neunesenie dôkazného bremena, spočívajúceho v povinnosti preukázať jeho skutkové tvrdenie o tom, že mu na základe zmluvy poskytol službu povoleného prečerpania na jeho účte, keď nepreukázal dátum a spôsob uzatvorenia zmluvy o poskytnutí tejto služby. Na základe Zmluvy o osobnom účte Axion zo dňa 28.02.2005 bol pre odporcu zriadený iba bežný účet bez poskytnutia služby Povolené prečerpanie na osobnom účte. Ak by sa navrhovateľ s odporcom dojednali na poskytnutí uvedenej služby už v zmluve o osobnom účte zo dňa 28.02.2005, návrh odporcu na uzatvorenie Zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte č. XXXXXXXXXX, ktorý navrhovateľ v konaní predložil, by bol zbytočný, neúčelný, teda iracionálny. Súd prvého stupňa ďalej v odôvodnení svojho napadnutého rozhodnutia považoval za potrebné uviesť, že na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov nemal za dostatočne dôkladne a postačujúcim spôsobom preukázané tvrdenie navrhovateľa o výške peňažného dlhu odporcu. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľom nevyplýva spôsob a história povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte odporcu a navrhovateľ na pojednávaní, ktorého sa nezúčastnil, tieto skutočnosti neozrejmil. Ďalej súd prvého stupňa uviedol aj to, že navrhovateľ neunesol v konaní ani bremeno tvrdenia ohľadne nesplnenej povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu prevyšujúcu 548,40 eur, teda sumu 350,69 eur. Z návrhu je zrejmé, že ide o sankčný úrok z omeškania, avšak nie je absolútne žiadnym spôsobom zrejmé, ako

navrhovateľ dospel k takejto výške sankčného úroku z omeškania (výška úroku, doba úročenia, istina úročenia). Suma tohto sankčného úroku nevyplýva ani zo žiadnych navrhovateľom predložených listinných dôkazov.

Vychádzajúc z § 120 ods. 1 O.s.p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností, tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Prejednacía zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p. Povinnosť tvrdenia /§ 79 ods. 1 O.s.p./ znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo, alebo povinnosť. Ak účastník splní svoju povinnosť tvrdenia, hovoríme, že uniesol bremeno tvrdenia. Dôkazná povinnosť znamená, že účastník musí na preukázanie svojich tvrdení označiť a predložiť dôkazy. Ak predložené dôkazy preukážu skutkové okolnosti tvrdené účastníkom hovoríme, že účastník uniesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení. Prejednacía zásada predstavuje istý stimul, motiváciu pre účastníkov konania, pretože ak zostanú pasívni, môže im to priniesť negatívne dôsledky v konaní, teda nesplnenie si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti sa prejaví v nepriaznivom meritórnom rozhodnutí pre účastníka, ktorý v tomto smere svoje bremeno neuniesol.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel v zhode so súdom prvého stupňa k záveru, že navrhovateľ v konaní neuniesol svoju povinnosť tvrdenia, ako si tiež nesplnil svoju dôkaznú povinnosť, vyplývajúce mu z ustanovenia § 79 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p..

Dôvod neúspechu navrhovateľa spočíval v nepreukázaní ním samotným v návrhu uvádzaných skutkových tvrdeniach, od ktorých dôvodnosť svojho nároku odvodzoval a v neexistencii takých tvrdení, z hľadiska ktorých by bolo možné nárok preskúmať. Predovšetkým to bol samotný navrhovateľ, ktorý tvrdil, že vychádzajúc zo zmluvy uzatvorenej s odporcom dňa 28.02.2005 o osobnom účte mu poskytol povolené prečerpanie na osobnom účte, na ktorý účel mu poskytol peňažné prostriedky, ktoré tento mohol čerpať do výšky poskytnutého debetného limitu, ktorým spôsobom odporca počas trvania platnosti zmluvy prečerpal ním v konaní uplatňovanú sumu vo výške 548,40 eur /zvyšok uplatňovanej istiny 350,69 eur mal tvoriť sankčný úrok/. Vychádzajúc z uvedeného navrhovateľovho skutkového tvrdenia, nemožno potom považovať záver súdu prvého stupňa za iný, ako vecne správny, pokiaľ tento v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že odporca pokiaľ ide o skutkové tvrdenie, že suma 548,40 eur mala byť odporcom čerpaná na základe vzájomne dohodnutej služby "Povolené prečerpanie", na ktorý účel navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky na jeho účet, dôkazné bremeno tento neuniesol, teda ním uvádzaný dôvod nárokovania tejto sumy nepreukázal, keďže z obsahu zmluvy o osobnom účte zo dňa 28.02.2005 jednoznačne nevyplýva dojednanie účastníkov o poskytovaní takejto služby. Ako správne uviedol súd prvého stupňa tvrdeniu navrhovateľa, že práve na základe tejto zmluvy bola odporcovi z jeho strany poskytnutá služba povoleného prečerpania odporuje samotným navrhovateľom v konaní predložený listinný dôkaz - návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí služby povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 24.11.2006. Čo sa týka tohto návrhu, navrhovateľ v konaní nijakým spôsobom nepreukázal kedy a akým spôsobom tento návrh na uzatvorenie zmluvy akceptoval, teda ani samotnou touto listinou nepreukázal uzatvorenie samostatnej zmluvy o poskytnutí služby povolené prečerpanie na osobnom účte.

V nadväznosti na uvedené je správny aj záver súdu prvého stupňa o nemožnosti preskúmania výšky, či opodstatnenosti uplatňovanej istiny 899,09 eur. Súd prvého stupňa nemal žiaden relevantný dôvod zisťovať na základe akých skutočností (naviac navrhovateľom v prvostupňovom konaní netvrdených), kedy, v akej výške a na základe čoho debet na účte odporcu mal vzniknúť, pretože povinnosť tvrdenia v tomto smere v celom rozsahu zaťažovala navrhovateľa. Odvolací súd poukazuje na to, že to bola v celom rozsahu nečinnosť navrhovateľa, ktorá v dôsledku nesplnenia si jeho povinnosti vyplývajúcej mu z § 79 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p. mala za následok v jeho neprospech vydané rozhodnutie, pretože tento tak v samotnom návrhu a nevyplývalo to ani z pripojených listinných dokladov jasným a konkrétnym spôsobom neuviedol, teda nešpecifikoval jednak kedy /či jednorazovo, či priebežne/ mal debet o charaktere nepovoleného debetného zostatku na účte odporcu vzniknúť /absencia skutkových tvrdení a tiež predloženia relevantného dôkazu vo forme platobnej histórie účtu z rozhodného obdobia/

a v akej výške /ak malo ísť popri vlastných výberoch odporcu z účtu aj o poplatky a úroky - ako to uvádza navrhovateľ vo svojom odvolaní, tak ich charakter, dôvod účtovania, výška, kedy boli odporcovi účtované, za aké obdobie/. Bolo v celom rozsahu na navrhovateľovi, aby tieto skutočnosti zrozumiteľným a preskúmaniu spôsobilým spôsobom nielen špecifikoval a vysvetlil, ale tiež aj hodnoverným spôsobom preukázal. Pokiaľ si svoju povinnosť v tomto smere nespĺnil, ide to na jeho ťarchu v podobe neúspechu v tomto konaní, čo nemôže viesť k záveru o ním namietanom porušení jeho práva na súdnu ochranu vyplývajúceho z čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl.46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

V konečnom dôsledku za nespôsobilé privodiť v prospech navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci nemožno považovať nové skutkové tvrdenia vyplývajúce z obsahu podaného odvolania, prostredníctvom ktorých navrhovateľ v určitom rozsahu upresňuje, z čoho má uplatnený nárok pozostávať, pretože ide o skutočnosti v priebehu prvostupňového konania neuvádzané a na to aby na ne bolo možné prihliadať v odvolacom konaní, nie sú splnené zákonné podmienky uvedené v § 205a ods. 1 O.s.p..

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento si ju neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.